

Аналіз практики виконання покарань, які не пов'язані з позбавленням волі, дає можливість зробити наступні висновки:

1. необхідно розширити перелік складів злочинів, за вчинення яких було б призначено громадські роботи;

2. віднести громадські роботи до покарань, які можуть застосовуватися як основні, так і додаткові;

3. включити громадські роботи у перелік додаткових покарань, які можуть бути призначені у разі звільнення особи від відбування покарання з випробуванням.

Особам засудженим до громадських робіт надається робота, яка не пов'язана з ризиком для життя і здоров'я, а також виконання якої не потребує певної кваліфікації. Такими роботами є:

- благоустрій та озеленення територій населених пунктів, зон відпочинку та туризму;

- підсобні роботи на будівництві та ремонті житла і об'єктів соціальної сфери (дитячих дошкільних закладів, спортивних майданчиків, будинків для осіб похилого віку та інвалідів), доріг і тротуарів;

- вантажно - розвантажувальні роботи;

- сільськогосподарські роботи тощо.

Не дивлячись на позитивний аспект призначення громадських робіт існує ще й інша сторона. Таке, широке застосування даного виду покарання породжує ряд організаційних проблем. Зокрема: по-перше, має бути створений штаб співробітників, які будуть займатися плануванням, обліком і перевіркою якості виконаних робіт; по-друге, будь-яка робота вимагає наявності певного рівня знань, таким чином засуджених має хтось навчати та інструктувати; по-третє, перед призначенням громадських робіт засудженим необхідно проходити медичний огляд, для того, щоб з'ясувати наявність чи відсутність певного захворювання, що може перешкоджати виконанню відповідних робіт; по-четверте, при призначенні даного виду покарання потрібно враховувати чи була особа раніше судима і який злочин вона вчинила нині.

Практика застосування громадських робіт в інших країнах свідчить про високе профілактичне значення даної санкції. Адже рівень рецидиву серед осіб, яким було призначено громадські роботи, в порівнянні із засудженими до позбавлення волі, значно нижчий.

Використана література:

1. Україна. Закони. Кримінальний кодекс України станом на 25 вересня 2006 року. – К.: «ВЕЛЕС», 2006. – 152с.

2. Дьомін В.М. Кримінологічні аспекти призначення та виконання покарань // Вісник Одеського інституту внутрішніх справ. – 2000. - №1. – С. 160-163.

3. Кочерган П. Громадські роботи як вид покарання // Аспект – 2002. - №5

4. Старков О.В. Мілюков С.Ф. Наказание: уголовно-правовой и криминологический анализ. – СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. – 461с.